

VELJEILYN MERKITYS

Kapitalistit joko tekevät pilkkaa rintamalla tapahtuvasta sotilaiden veljeilystä tai hyökkäilevät hillittömän raivokkaasti sitä vastaan, valehtelevat ja parjaavat, selittävät sen vain saksalaisten harjoittamaksi venäläisten „pettämiseksi”, ja uhkaavat — *omien* kenraaliensa ja upseeriensa avulla — rangaista veljeilystä.

Tuollainen kapitalistien politiikka on pääoman ja sen tuottaman voiton „pyhän omistuksen” suojelemisen kannalta katsoen aivan oikeaa: jotta proletariaatin sosialistinen vallankumous tulisi *tukahdutetuksi* heti alkuunsa, *täytyy* veljeilyyn suhtautua todellakin juuri niin kuin kapitalistit siihen suhtautuvat.

Valveutuneet työläiset ja heidän mukanaan myös puoliproletaarien laajat joukot, talonpoikaisköyhälistön laajat joukot sorrettujen luokkien pettämättömän luokkavaiston johdattamina suhtautuvat veljeilyyn erittäin myötämielisesti. On selvää, että veljeily on tie rauhaan. On selvää, että tämä tie ei käy kapitalististen hallitusten kautta, ei liitossa niiden kanssa, vaan niitä *vastaan*. On selvää, että tämä tie kehittää, lujittaa ja varmentaa eri maiden työläisten keskinäistä veljellistä luottamusta. On selvää, että tämä tie *alkaa murtaa* kirottua kasarmien vankilakuria, joka edellyttää sotamiesten tylsää alistumista „omien” upseeriensa ja kenraaliensa, omien kapitalistiensa tahtoon (sillä upseerien ja kenraalien valtaosa joko kuuluu kapitalistiluokkaan tai ajaa sen etuja). On selvää, että veljeily on *joukkojen* vallankumouksellinen aloite, että se on sorrettujen luokkien omantunnon, järjen ja rohkeuden heräämistä, toisin sanoen yksi niistä askelista, jotka johtavat sosialistiseen, proletaariseen vallankumoukseen.

Eläköön veljeily! Eläköön *alkava* proletariaatin sosialistinen maailmanvallankumous!

Jotta veljeily saavuttaisi mahdollisimman helposti, varmasti ja nopeasti tarkoitusperänsä, meidän on huolehdittava siitä, että se olisi mitä parhaiten järjestettyä ja että sillä olisi selvä poliittinen ohjelma.

Parjatkoon kapitalistien ja heidän ystäviensä raivoava lehdistö meitä paljon tahansa nimittäen meitä anarkisteiksi, me toistamme väsymättä: me emme ole anarkisteja, me olemme joukkojen parhaimman järjestämisen ja mitä lujimman „valtio”-vallan kiihkeitä kannattajia,— mutta me emme tahdo porvarillisen parlamentaarisen tasavallan kaltaista valtiota, vaan sellaisen valtion kuin on työläisten, sotilaiden ja talonpoikain edustajain Neuvostojen Tasavalta.

Me olemme aina neuvoneet ja yhä neuvomme veljeilemään mahdollisimman järjestyneesti, valvomaan — sotilaiden tulee itsensä valvoa omalla järjellään sekä kokemuksensa ja havaintojensa perusteella, — ettei siinä olisi petosta, pyrkien eristämään joukkokokouksista upseerit ja kenraalit, joista suurin osa parjaa vihamielisesti veljeilyä.

Me pyrimme siihen, ettei veljeily rajoittuisi vain puhumiseksi rauhasta yleensä, vaan että se kehittyisi *selvän* poliittisen ohjelman käsittelemiseksi, sen käsittelemiseksi, *miten* saadaan sota lopetetuksi ja kapitalistien harjoittama sorto kukistetuksi, kapitalistien, jotka aloittivat sodan ja pitkittävät sitä vielä nytkin.

Tämän vuoksi puolueemme julkaisi kaikkien sotaa käyvien maiden sotilaille vetoamuksen (ks. sen tekstiä „Pravdan” 37. numerosta)*, jossa on esitetty selvä ja tarkka vastauksemme noihin kysymyksiin sekä selvä poliittinen ohjelma.

Se on hyvä, että sotilaat kiroavat sotaa. Se on hyvä, että he vaativat rauhaa. Se on hyvä, että he alkavat tajuta sodan olevan edullista kapitalisteille. Se on hyvä, että he rikkovat pakkokuria ja aloittavat itse veljeilyn kaikilla rintamilla. Kaikki se on hyvä.

Mutta se ei vielä riitä.

Sotilaiden pitää nyt ryhtyä sellaiseen veljeilyyn, jonka aikana pohdittaisiin selvää poliittista ohjelmaa. Me emme ole anarkisteja. Me emme ole sitä mieltä, että sota voidaan

* Ks. tätä osaa, ss. 171—174. *Toim.*

lopettaa yksinkertaisesti „kieltäytymällä” siitä, siten että yksilöt, ryhmät tahi satunnaiset „väkijoukot” kieltäytyvät käymästä sotaa. Meidän mielestämme sodan voi lopettaa ja lopettaakin useissa maissa tapahtuva *vallankumous*, toisin sanoen se, että *valtio*vallan ottaa käsiinsä uusi luokka, nimittäin: eivät kapitalistit eivätkä pienisännät (jotka ovat aina puolittain riippuvaisia kapitalisteista), vaan proletaarit ja puoliproletaarit.

Kaikkien sotaa käyvien maiden sotilaille osoittamassamme vetoomuksessa me esitimme kaikkien maiden työväen vallankumouksen ohjelman: kaiken valtiovallan siirtäminen työläisten ja sotilaiden edustajain Neuvostolle.

Toverit sotilaat! Pohtikaa tätä ohjelmaa omassa keskuudessaanne sekä yhdessä saksalaisten sotilaiden kanssa! Sellainen pohtiminen auttaa teitä löytämään oikean, parhaiten järjestetyn, lyhimmän tien sodan lopettamiseen ja pääoman ikeen kukistamiseen.

* * *

Pari sanaa eräästä pääoman lakeijasta, Plehanovista. On surkeaa nähdä, miten alas tämä entinen sosialisti on vajonnut! Hän rinnastaa veljeilyn „petokseen”!! Hän järjellee näin: eikö veljeily, jos se onnistuu, johda erillisrauhan solmimiseen?

Ei, herra entinen sosialisti, se veljeily, jota olemme tukeneet *kaikilla* rintamilla, ei johda muutamien maiden kapitalistien väliseen „erillis”-rauhaan, vaan kaikkien maiden vallankumouksellisten työläisten väliseen yleiseen rauhaan, joka tehdään kaikkien maiden kapitalisteista *huolimatta* ja kapitalisteja *vastaan*, näiden harjoittaman sorron kukistamiseksi.

„Pravda” № 43, toukokuun 11
(huhtikuun 28) pnä 1917

Julkaistaan „Pravda” lehden
tekstin mukaan